

KRONIKA
LUBUSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO

Prezentowany odcinek kroniki obejmuje okres działalności Towarzystwa od czerwca 1968 do listopada 1969 roku.

Działalność ta była kontynuacją założeń wypracowanych w ciągu ostatnich kilku lat i opierała się na długoterminowym planie, który ulegał korekturom i zmianom.

I. SPRAWY NAUKOWE

Praca Towarzystwa koncentrowała się przede wszystkim na posiedzeniach naukowych poszczególnych zespołów Lubuskiego Towarzystwa Naukowego (aktualnie jest ich 20). W ciągu omawianego okresu w zespołach zorganizowano 121 wykładów oraz 117 godzin konsultacji. Dokumentacja wykazuje, że na ogólną ilość członków, aktywnie w pracach naukowych uczestniczy około 180.

Posiedzenia zespołów poświęcane były tematyce naukowo-badawczej. Większy stopień skoordynowania badań, dzielenie się osiągnięciami i doświadczeniami, przyczyniło się do ściślejszego zespolenia kolektywu naukowego, dalszego sprecyzowania tematyki badawczej i udoskonalenia metod pracy zespołowej. Doświadczenia te znalazły swe odbicie w realizacji zamierzeń wydawniczych oraz planach naukowych na najbliższe pięciolecie.

W okresie sprawozdawczym posiedzenia odbyły komisje: Historii, Najnowszej Historii Ekonomicznej, Prawa, Geografii Ekonomicznej, Geologicznej, Architektury i Urbanistyki Historycznej, Turystyki, Higieny, Oświaty, Psychologii, Psychiatrii Społecznej, Etnografii, Archeologii, Rolnictwa, Matematyki i Socjologii.

Oprócz posiedzeń poszczególnych zespołów w okresie objętym kroniką odbyły się w Zielonej Górze i Gubinie 4 sesje naukowe oraz 2 sympozja. Ukazały one problemy naukowe oraz możliwości badawcze Towarzystwa.

Zorganizowane w dniu 6 listopada 1968 roku sympozjum poświęcone przemianom społeczno-ustrojowym na Ziemi Lubuskiej było wyrazem włączenia się Lubuskiego Towarzystwa Naukowego w szeroką dyskusję i działalność naukową podejmowaną z okazji V Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Problematyka prezentowana w referatach została tak pomyślana, aby w możliwie całościowy sposób przedstawić jeden wycinek procesu formowania się społeczeństwa na Ziemi Lubuskiej.

Program sympozjum zawierał referaty:

- dr Władysław Korcz — Z problematyki kształtowania granicy zachodniej Polski,
 doc. dr Hieronim Szczegóło — Przeobrażenia ustrojowo-społeczne na Ziemi Lubuskiej w latach 1945—1965,
 dr Joachim Benyskiewicz — Przemiany społeczno-ekonomiczne ludności rodzimej Ziemi Lubuskiej,

doc. dr Marian Eckert — O konieczności kształtowania zainteresowań dziejami Polski najnowszej.

W grudniu (7 i 13) 1968 roku odbyły się dwie sesje naukowe. Pierwsza z nich poświęcona była „50-leciu odzyskania niepodległości przez Polskę oraz 50 rocznicy Powstania Wielkopolskiego”.

Prezydium sesji naukowej

Wygłoszono na niej cztery referaty:

- prof. dr Gerad Labuda — Obrona polskiej granicy zachodniej na przestrzeni dziejów,
 dr Joachim Benyskiewicz — Powstanie Wielkopolskie na Ziemi Lubuskiej,
 dr Henryk Dominiczak — Sprawa polskiej granicy zachodniej,
 mgr Edward Dąbrowski — Rola nauki polskiej w dokumentowaniu polskości Ziemi Lubuskiej.

Teksty ich są publikowane w tym tomie Rocznika Lubuskiego.

Druga z sesji poświęcona była „Współczesnej kulturze wsi na Ziemi Lubuskiej” i stanowiła częściowe podsumowanie wieloletnich badań zrzeszonego w Towarzystwie zespołu etnografów pod kierunkiem naukowym prof. dr Józefa Burszty.

Na sesji wygłoszono referaty:

- prof. dr Józef Burszta — Współczesna kultura wsi Ziemi Lubuskiej,
 doc. dr Zbigniew Jasiewicz — Rodzina wiejska a procesy integracji społeczno-kulturalnej,
 mgr Bogusław Linette — Folklor, a współczesne życie kulturalne wsi,
 mgr Eugeniusz Jakubaszek — Budownictwo drewniane środkowego Nadodrza.

Opracowane wyniki tych badań będą stanowiły publikację monograficzną pt. „Społeczność i kultura wsi lubuskiej”.

Prof. dr J. Burszta otwiera sympozjum etnografów

Uczestniczki sympozjum, mieszkanki lubuskich wsi, twórczynie ludowe

W dniu 24 kwietnia 1969 roku odbyła się sesja naukowa poświęcona problematyce „Wyzwolenia środkowego Nadodrza oraz udziałowi Ludowego Wojska Polskiego w zagospodarowaniu Ziemi Lubuskiej”.

A oto jej program:

- płk. dypl. Zdzisław Stapor — Wyzwolenie środkowego Nadodrza przez Armię Radziecką w kampanii 1945 roku,
 doc. dr Hieronim Szczegóło — Udział Ludowego Wojska Polskiego w tworzeniu administracji na Ziemi Lubuskiej,
 płk. Kazimierz Gilicki — Współpraca Wojska i władzy ludowej w czasie pokoju,
 dr Henryk Dominiczak — Osadnictwo wojskowe w rejonie środkowego Nadodrza.

Poniżej przytaczamy program czwartej sesji naukowej poświęconej XX rocznicy powstania Niemieckiej Republiki Demokratycznej odbytej w Gubinie. Tom niniejszy zawiera materiały z tej sesji (patrz strona od 237 do 323). 10 października 1969 r.

Przemówienie inauguracyjne

Wpływ utworzenia NRD na kształtowanie się stosunków polsko-niemieckich
 Znaczenie powstania i rola NRD dla pokoju i bezpieczeństwa europejskiego

Dyskusja

11 października 1969 r.

NRD wynikiem niemieckiego ruchu robotniczego

Rewanżyzm jako podstawowy kierunek działania imperializmu zachodnio-niemieckiego

Dyskusja

Trzecią z kolei dyskusją nad problemem praktycznym było sympozjum Zespołu Psychologii poświęcone tematowi „Mistrz jako kierownik brygady”. Odbyło się ono w dniu 11 listopada 1969 r., a udział w nim wzięli kierownicy produkcji największych zakładów województwa zielonogórskiego.

A oto referaty:

- mgr Krystyna Bursche — Socjologiczna funkcja mistrza w zakładzie pracy,
 doc. dr Leon Leja — Rola pedagogiczna mistrza w zakładzie pracy,
 dr Czesław Matuszewicz — Psychologiczne aspekty pracy mistrza w brygadzie.

Jednym z założeń Towarzystwa było wypracowanie takich form organizacyjnych, które by pozwalały na prowadzenie badań i równoczesne kształcenie kadry naukowej, niezbędnej dla województwa zielonogórskiego oraz stanowiącej podstawę dalszego rozwoju Lubuskiego Towarzystwa Naukowego. W okresie działalności Towarzystwa tytuły doktorskie otrzymało 13 jego członków. Lista członków, którzy finalizują prace doktorskie lub mają otwarte przewody wzrosła do 32. Nominacje docentów otrzymało 6 osób.

Z dniem 1 marca 1969 roku powołany został na stanowisko Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, dotychczasowy jej prorektor i członek Prezydium LTN — doc. dr inż. Kazimierz Bącał.

Doc. dr inż. Kazimierz Bącał urodził się 22 lipca 1928 r. w Gaci Przeworskiej pow. Przeworsk. Od 1947 r. pracował w Politechnice Wrocławskiej w charakterze pracownika naukowo-technicznego, kontynuując jednocześnie studia na Wydziale Mechanicznym. Po ukończeniu studiów pracował kolejno na stanowisku asystenta, st. asystenta i adiunkta w Katedrze Obróbki Metali

Politechniki Wrocławskiej. W 1962 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych na podstawie rozprawy pt. „Badania nad warunkami powstawania narostu podczas toczenia żeliwa szarego”. Od 1. IX. 1967 r. pracuje w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze na stanowisku kierownika Zespołu Obróbki Skrawaniem. W 1968 r. został powołany na stanowisko docenta oraz Prorektora WSIInż. Jest autorem szeregu prac naukowych z zakresu badań zjawisk fizykalnych towarzyszących skrawaniu metali, z których na uwagę zasługuje zwłaszcza rozprawa pt. „Technika pomiarów szczyrbatowości i promienia zaokrąglenia krawędzie trzącej oraz wpływ niektórych parametrów ostrzenia na szczyrbatość i promień zaokrąglenia krawędzi skrawającej”. (Wrocław 1966). Odznaczony m. in. Złotym Krzyżem Zasługi, Odznaką Honorową za Zasługi dla województwa zielonogórskiego, Złotą Odznaką im. Janka Krasickiego.

1 grudnia 1969 r. powołany został na stanowisko docenta w Studium Nauk Społeczno-Politycznych Wyższej Szkoły Inżynierskiej dr Marian Eckert, członek Komisji Historycznej Lubuskiego Towarzystwa Naukowego.

Doc. dr Marian Eckert urodził się 11 marca 1932 r. w Bydgoszczy. Po ukończeniu szkoły średniej w 1950 r. w Gostyniu rozpoczął studia na Wydziale Filozoficzno-Historycznym, które ukończył w 1953 roku. Od 1953 roku pracował w Liceum Ogólnokształcącym w Rzepinie pełniąc równocześnie funkcję kierownika Sekcji Historii Okręgowego Ośrodka Metodycznego w Zielonej Górze. W 1965 roku doktoryzował się pod kierunkiem prof. dra Czesława Łuczaka na podstawie rozprawy pt. „Przemysł drzewny Polski zachodniej w latach 1918—1939”. Jest autorem szeregu prac z zakresu historii gospodarczej Ziemi Zachodnich. Od 1 września 1967 r. pracuje w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Za działalność społeczną i naukową otrzymał między innymi Lubuską Nagrodę Kulturalną oraz odznakę honorową za zasługi w rozwoju województwa zielonogórskiego.

Prezes LTN prof. dr Jan Wąsicki

1 listopada 1969 r. powołany został na stanowisko docenta, kierownik Zespołu Elektroniki i Automatyki Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, dr inż. Janusz Olejniczak.

Doc. dr inż. Janusz Olejniczak urodził się 13 czerwca 1934 r. w Rawiczu. Od 1945 r. mieszkał w Krośnie Odrz., gdzie w 1953 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące. W 1959 r. ukończył studia na Wydziale Elektroniki Politechniki Wrocławskiej. Po ukończeniu studiów pracował w Katedrze Miernictwa Elektronicznego Politechniki Wrocławskiej, a następnie w Przemysłowym Instytucie Automatyki i Pomiarów na stanowisku kierownika Pracowni Elementów Podzespołów i Technologii. Doktoryzował się na Politechnice Wrocławskiej w 1968 r. na podstawie rozprawy pt. „Możliwość zastosowania komparatora fotoelektrycznego jako źródła wzorcowego napięcia wielkiej częstotliwości”. Od 1 października 1968 r. pracuje w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Jest autorem szeregu prac naukowych z zakresu miernictwa elektronicznego. Posiada na swoim koncie również szereg opracowań konstrukcyjnych.

Z dniem 1 lipca 1968 r. powołany został na stanowisko docenta kierownika Studium Nauk Politycznych Wyższej Szkoły Inżynierskiej kierownik Komisji Historii Lubuskiego Towarzystwa Naukowego dr Hieronim Szczegółła.

Doc. dr Hieronim Szczegółła urodził się 24 września 1931 r. w Rostarzewie pow. Wolsztyn. Maturę zdał w Liceum Pedagogicznym w Sulechowie. Od 1949 r. do 1965 r. pracował w szkolnictwie na terenie województwa zielonogórskiego. Od 1 września 1965 r. pracuje w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Studia ukończył w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie. Tam też doktoryzował się w 1964 r. na podstawie rozprawy pt. „Koniec panowania piastowskiego nad środkową Odrą”. Jest autorem szeregu książek z zakresu dziejów Ziemi Lubuskiej oraz historii najnowszej. Habilitował się 20 kwietnia 1970 r. na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu na podstawie rozprawy pt. „Przeobrażenia ustrojowo-społeczne na Ziemi Lubuskiej w latach 1945—1947” (Poznań 1969). Odznaczony m. in. Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem X-lecia, Medalem 1000-lecia, Medalem za zasługi dla obronności kraju.

1 lipca 1967 r. powołany został na stanowisko docenta Dziekan Wydziału Elektrycznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej wiceprzewodniczący Komisji Nauk Technicznych LTN dr inż. Antoni Wysocki.

Doc. dr inż. Antoni Wysocki urodził się 15 stycznia 1929 r. w Mienkowszczyźnie (ZSRR). W 1946 r. przyjechał z rodziną do powiatu głogowskiego. W 1949 r. ukończył Liceum Pedagogiczne w Nowej Soli i rozpoczął pracę nauczycielską w Głogowie. Ukończył studia matematyczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej we Wrocławiu oraz Wydział Łączności Politechniki Wrocławskiej. Po ukończeniu studiów pracował w Katedrze Miernictwa Elektronicznego Politechniki Wrocławskiej. Doktoryzował się na podstawie rozprawy pt. „Zachowanie się oporników warstwowych przy dużych częstotliwościach”. Od 1 lutego 1967 r. pracuje w Wyższej Szkole Inżynierskiej. W swojej pracy naukowej zajmuje się podzespołami elektronicznej aparatury pomiarowej i ogłosił szereg prac z tego zakresu. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

1 lipca 1968 r. powołany został na stanowisko docenta mgr inż. Henryk Maćkowiak, kierownik Zespołu Miernictwa Elektrycznego i Aparatów Pomiarowych w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze.

Doc. mgr inż. Henryk Maćkowiak ur. się 22 maja 1932 r. w Krotozwynie. Po ukończeniu studiów na Wydziale Elektrycznym Politechniki Wrocławskiej w 1954 r. pracował kolejno na kierowniczych stanowiskach w Instytucie Elektrotechniki we Wrocławiu oraz w Zakładach Doświadczalnych „Lumelu” w Zielonej Górze. Od 1967 r. pracuje w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Jest autorem szeregu prac naukowych z zakresu badań nad aparaturą kontrolno-pomiarową, szeregu patentów i prac konstrukcyjnych. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

II. DZIAŁALNOŚĆ WYDAWNICZA

Miarą działalności Lubuskiego Towarzystwa Naukowego była tak liczba posiedzeń naukowych, sesji i sympozjów, jak również liczba publikacji. Ukazywały one dorobek naukowy członków Towarzystwa oraz wyniki prowadzonych prac badawczych. Działalność wydawnicza obok badawczo-naukowej, to drugie z najważniejszych zadań Towarzystwa. Dlatego też tej dziedzinie Prezydium LTN poświęcało wiele uwagi.

Działalność wydawnicza w latach 1965—1969

Rok	Ilość ark. wydawniczych	Ilość pozycji
1965	19,2	3
1966	35,8	3
1967	156,25	10
1968	122,5	8
1969	101,05	6

Drukiem ukazały się poniższe pozycje:

Rok 1965

Lp.	Autor	Tytuł	Ark. wydawn.	Nakł.
1.		Praca zbiorowa Materiały Komisji Archeologicznej Nr 1	7,0	850
2.	A. Kołodziejski	Rozwój archeologii na terenie woj. zielonogórskiego w dwudziestolecu Polski Ludowej	6,5	600
3.	H. Szczegółka	Związek Walki Młodych na Ziemi Lubuskiej 1945—1948	5,7	1500

Rok 1966

Lp.	Autor	Tytuł	Ark. wydawn.	Nakł.
1.	B. Kres	Zarys dziejów winiarstwa zielonogórskiego	6,5	1200
2.	A. Schwartz	Zmiany krajobrazu krainy zielonogórskiej	4,3	1500
3.		Praca zbiorowa Zakłady przemysłu kluczowego w województwie zielonogórskim	25,0	1500

Rok 1967

Lp.	Autor	Tytuł	Ark. wydawn.	Nakł.
1.	Praca zbiorowa	Materiały do dziejów Polaków w Marchii Granicznej w latach 1919—1945	26,5	1000
2.	Praca zbiorowa	Prace LTN Zeszyt 1 Komisji Turystyki	9,7	1000
3.	Praca zbiorowa	Prace LTN Zeszyt 1 Komisji Psychiatrii Społecznej	9,5	400
4.	J. Wąsicki	Grenzmark Posen-Westpreussen	10,5	1000
5.	Praca zbiorowa	Pierwsze lata na Ziemi Lubuskiej w Polsce Ludowej	14,8	1300
6.	Praca zbiorowa	Studia nad początkami i rozplanowaniem miast nad środkową Odrą i dolną Wartą, tom I	27,25	600
7.	Praca zbiorowa	Prace LTN Zeszyt 1 Komisji Psychologii	14,5	400
8.	Praca zbiorowa	Prace LTN Zeszyt 1 Komisji Historii	16,0	600
9.	M. Eckert	Przemysł drzewny Polski Zachodniej w latach 1918—1939	18,0	800
10.	Praca zbiorowa	Materiały Komisji Archeologicznej Nr 2	9,25	400

Rok 1968

Lp.	Autor	Tytuł	Ark. wydawn.	Nakł.
1.	W. Borejko	Migracje ludności w woj. zielonogórskim w latach 1953—1962	13,25	300
2.	Praca zbiorowa	Prace LTN Zeszyt 1 Komisji Geografii Ekonomicznej „Ze studiów nad wiejską siecią osadniczą woj. zielonogórskiego”	27,3	700
3.	Praca zbiorowa	Rocznik Lubuski	25,0	750
4.	Praca zbiorowa	Prace LTN Zeszyt 1 Komisji Prawa	17,2	400
5.	C. Matuszewicz	Charakter i motywy aktywności młodzieży starszej	13,75	1400
6.	J. Benyskiewicz	Położenie Polaków w Marchii Granicznej w latach 1919—1943	17,0	1000
7.	R. Śmiałowski E. Dąbska	Budownictwo drewniane i młyny wietrzne na Ziemi Lubuskiej	9,0	600

Rok 1969

Lp.	Autor	Tytuł	Ark. wydawn.	Nakł.
1.	Praca zbiorowa	Prace LTN Zeszyt 1 Komisji Oświaty	18,8	600
2.	Praca zbiorowa	Prace LTN Zeszyt 2 Komisji Psychologii	19,8	400
3.	Praca zbiorowa	Higiena środowiska szkolnego	21,0	800
4.	H. Kern	Stosunki glebowe i przydatność rol- nica gleb doliny rzeki Warty	11,0	600
5.	W. Lemiesz	Praca przymusowa jeńców wojennych w II wojnie światowej	19,2	1500
6.	M. Gruchma- nowa	Gwary Kramsk, Podmokli i Dąbrówki w woj. zielonogórskim	11,25	400

Rok 1970

Lp.	Autor	Tytuł	Ark. wydawn.	Nakł.
1.	J. Muszyński	Ze studiów nad renesansowym drzewo- rytem książkowym w Poznaniu w XVI wieku	10,75	800

Pozycje w druku i tece redakcyjnej:

Autor i tytuł pracy	Objętość w ark. aut.	Nakład
H. Szczegóła Przeobrażenia ustrojowo-społeczne na Ziemi Lubuskiej w latach 1945—1947 Praca zbiorowa	17,0	800
Źródła do początków władzy ludowej na Ziemi Lubuskiej Praca zbiorowa	15,0	1000
Studia nad początkami i rozplanowaniem miast nad środkową Odrą i dolną Wartą tom II	40,0	800
C. Matusiewicz Świadomość wartości moralnych u młodzieży szkół średnich	12,0	1500
M. Kisielewicz Pewne własności równań różniczkowo-funkcyjnych o pochodnych cząsteczkowych typu hiperbolicznego Praca zbiorowa	10,0	400
Prace LTN VIII Zeszyt 2 Komisji Najnowszej Historii Ekonomicznej	15,0	400

Autor i tytuł pracy	Objętość w ark. aut.	Nakład
Praca zbiorowa		
Prace LTN VII		
Zeszyt 3 Komisji Historii (architektura)	18,0	600
Praca zbiorowa		
Zakłady przemysłu kluczowego woj. zielonogórskiego tom II	15,0	400
Praca zbiorowa		
Zakłady przemysłu kluczowego woj. zielonogórskiego tom III	15,0	400
Praca zbiorowa		
Monografia Wojewódzkiej Rady Narodowej w Zie- lonej Górze	20,0	1000
Praca zbiorowa		
Z dziejów PZPR na Ziemi Lubuskiej w latach 1948— —1968	10,0	1000
Rocznik Lubuski		
tom VII	27,0	1000
W. Korcz		
Studia z dziejów Ziemi Lubuskiej	20,0	800
Praca zbiorowa		
Symposium „Złotego Grona” 1963, 1965, 1967	12,0	1000
Praca zbiorowa		
Rola UAM w Poznaniu w aktywizacji kulturalno- -społecznej Ziemi Lubuskiej	12,0	1000
Prace LTN		
Zeszyt Komisji Geografii Ekonomicznej 2	15,0	600
Prace LTN		
Zeszyt Komisji Prawa 2	12,0	400
Prace LTN		
Zeszyt Komisji Biologii Stosowanej 1	12,0	400
Prace LTN		
Zeszyt Komisji Historii 4	10,0	600
Prace LTN		
Zeszyt Komisji Matematyki 1	12,0	400
Prace LTN		
Zeszyt Komisji Socjologii 1	12,0	400
B. Ratuś		
Kadry oświatowo-kulturalne na Ziemi Lubuskiej w latach 1945—1965	26,0	600
H. Dominiczak		
Proces zasiedlania woj. zielonogórskiego w latach 1945—1950.	21,0	600

Publikacje dotyczą problematyki: najnowszej historii politycznej i ekono-
micznej, historii architektury i urbanistyki, archeologii i etnografii, pedagogi-
ki, psychologii, psychiatrii społecznej, higieny, prawa, badań współczesnej
gospodarki, socjologii i turystyki, geografii fizycznej i ekonomicznej, geologii,
biologii i rolnictwa, matematyki stosowanej, chemii, fizyki i mechaniki.

Produkcja wydawnicza Towarzystwa realizowana jest w: Państwowym Wydawnictwie Naukowym w Poznaniu, Wydawnictwie Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu oraz Zielonogórskich Zakładach Graficznych.

III. SPRAWY ORGANIZACYJNE

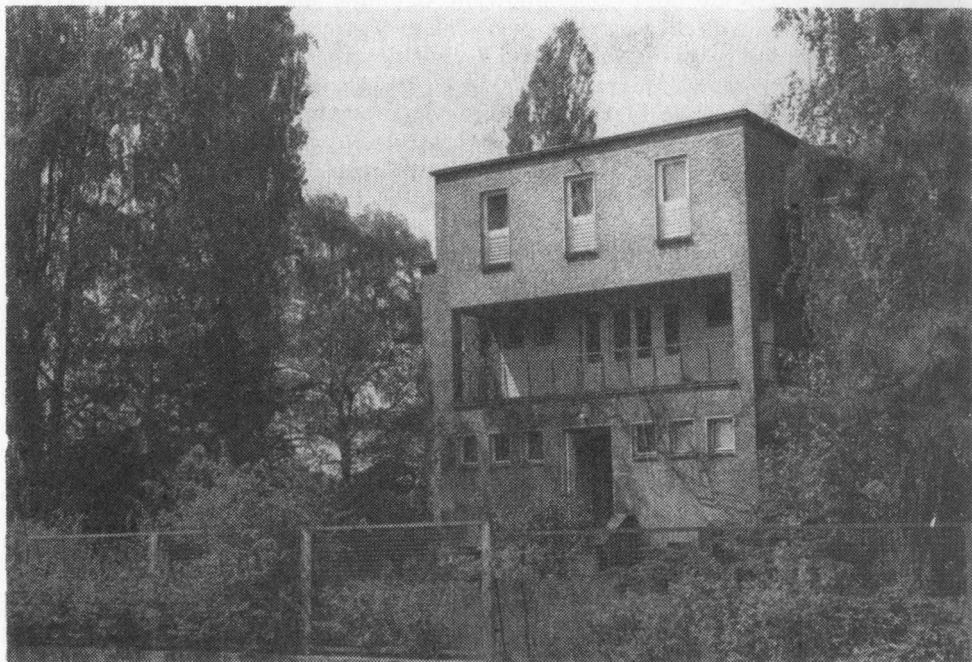
II Walny Zjazd Lubuskiego Towarzystwa Naukowego odbył się w Zielonej Górze dnia 25 października 1968 roku. Ponieważ stał się powodem do szerokiego omówienia dotychczasowej realizacji zadań oraz przyjęcia planów na najbliższe lata w niniejszym odcinku kroniki poświęcono mu nieco więcej miejsca.

Zjazd otworzył Prezes Towarzystwa prof. dr Jan Wąsicki witając wszystkich członków i gości, w szczególności Jana Lembasa — Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz Ludwika Siedleckiego i Tadeusza Giełę — Sekretarzy Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Zielonej Górze.

Obradom przewodniczył Wiceprezes Towarzystwa doc. dr Edmund Stuczyński.

Po powołaniu Prezydium Zjazdu zabrał głos Jan Lembas — Przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

„Przed czterema laty powołaliśmy do życia Lubuskie Towarzystwo Naukowe jako konkretny wyraz zaistniałych potrzeb społecznych. Rozwijający się bujnie ruch społeczny, w zakres którego wchodziły coraz wyraźniej kształtujące się zamiłowania do pracy naukowej i popularyzacji wśród najszerszych kręgów naszego społeczeństwa wyników tej pracy, stworzyły atmosferę sprzyjającą do realizacji tych wszystkich postulatów, które ruch ten wysuwał pod adresem władz wojewódzkich.

Siedziba LTN przy ul. Wiśniowej 27

Posiedzenie zespołu autorskiego

Nadając kształt organizacyjny społecznemu ruchowi naukowemu mieliśmy nadzieję, że wszystkie dotąd podejmowane badania, jak np. w Muzeum Okręgowym — badania archeologiczne, w Polskim Towarzystwie Historycznym — badania odsłaniające przeszłość Ziemi Lubuskiej i wszystkie inne niezorganizowane, wraz z powstaniem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego znajdują w jego ramach właściwe kierunki do pracy naukowej.

Nadzieje nasze w ciągu minionego czterolecia w pełni się ziściły. Ożywioną działalność rozwinęło 18 Komisji Lubuskiego Towarzystwa Naukowego, a zgrupowani w tych komisjach ludzie uzyskali sprzyjające warunki startu w pracy naukowo-badawczej. W tym krótkim przecieży czasie 8 osób — członków Lubuskiego Towarzystwa Naukowego uzyskało tytuły doktorów a dalszych 36 osób posiada otwarte przewody doktorskie względnie bardzo zaawansowane rozprawy.

Obiektywnym sprawdzianem tych spełnionych zamierzeń są także wydawnictwa Lubuskiego Towarzystwa Naukowego, które wzbogaciły w ostatnich latach nie tylko naszą wiedzę o regionie lubuskim, ale znalazły uznanie poza naszym województwem. Cieszy nas przecieży fakt, że jedna z prac „Materiały do dziejów Polaków w Marchii Granicznej w latach 1919—1945” została wyróżniona przez Polski Instytut Spraw Międzynarodowych, jako jedna z ciekawszych i naukowo cennych prac roku 1967.

Doczekała się również pozytywnej oceny sesja historyczna o pierwszych latach Ziemi Lubuskiej w Polsce Ludowej, ukazująca przemiany Ziemi Lubuskiej pierwszego dwudziestolecia. Na uwagę zasługuje również pierwszy tom pracy zbiorowej pt. „Studia nad początkami i rozplanowaniem miast nad środkową Odrą i dolną Wartą”, omawiającej polskie początki miast środkowego Nadodrza.

Nie mniejsze zainteresowanie wzbudziła praca Prezesa Lubuskiego Towarzystwa Naukowego prof. dra Jana Wąsickiego „Grenzmark Posen-Westpreussen”, przypominająca całemu narodowi polskiemu problem polskiej granicy zachodniej w latach międzywojennych i los nadgranicznej mniejszości polskiej w państwie niemieckim.

Trudne byłoby wyliczenie wszystkich tytułów, które w ostatnich czterech latach znacznie wzbogaciły nasz dorobek naukowy, będący przecież dorobkiem młodego Towarzystwa Naukowego. Sukcesy te były możliwe, dzięki systematycznej pomocy, której udzieliły Lubuskiemu Towarzystwu Naukowemu sąsiadujące z nami ośrodki naukowe Poznania, Wrocławia i Warszawy.

Na szczególne podziękowania z naszej strony zasłużył sobie Prezes Lubuskiego Towarzystwa Naukowego prof. dr Jan Wąsicki, za bezinteresowną i nie liczącą się z własnym czasem, zawsze niezawodną pomoc udzielaną Lubuskiemu Towarzystwu Naukowemu.

Wypracowane jednak formy organizacyjne w dotychczasowej pracy, zdobyte doświadczenie, nawiązane kontakty stawiają przed Towarzystwem cały szereg nowych zadań do wykonania. Jego działalność w rozpoczynającej się nowej kadencji przypada na szczególnie interesujący okres w życiu naszego kraju.

Na tym ogólnym tle i Lubuskie Towarzystwo Naukowe będzie musiało zwrócić w nadchodzącym okresie swej działalności baczniejszą uwagę na przodujące dotąd w pracy komisje wchodzące w zakres szeroko rozumianych nauk społecznych. W oparciu o zdobyte doświadczenie, w stałej konfrontacji z ideami Partii, w szczególnie dziś nasilonej walce ideologicznej, nasze Towarzystwo będzie musiało się wykazać sprawnością organizacyjną w stosunku do wszystkich planowanych i wydawanych prac.

Dalsze usprawnienie działalności Towarzystwa widzimy nie tylko we wzroście liczby jego członków, ale przede wszystkim w pozyskiwaniu na trwałe sprzymierzeńców i współpracowników. Wydaje się, że takim sprzymierzeńcem i współtwórcą ewentualnych sukcesów w nadchodzącej kadencji winna stać się Wyższa Szkoła Inżynierska w Zielonej Górze. Jej planowana rozbudowa w najbliższych latach, wzmacniająca się kadra pracowników naukowych pozwalają mieć nadzieję, że Lubuskie Towarzystwo Naukowe znajdzie w WSI zaplecze gwarantujące rozwój dyscyplin technicznych, wciąż jeszcze zbyt słabo działających w ramach Towarzystwa.

Dla Lubuskiego Towarzystwa Naukowego jest to ważny postulat, a dla Wyższej Szkoły Inżynierskiej umożliwienie ściślejszego związania się z ruchem społecznym i działalnością wydawniczą.

Stały, harmonijny rozwój ekonomiczny, społeczny i kulturalny nie może się odbywać bez rozwoju kadry naukowej. Realizacja tego postulatu staje się możliwa w świetle zaawansowanych starań o otwarcie Ekspozytury Państwowego Wydawnictwa Naukowego w Zielonej Górze. Powstanie tego typu placówki stworzy znacznie większe możliwości wydawnicze, gwarantujące ich poziom i odpowiednią rangę w kraju.

Osobnym zagadnieniem jest sprawa zapewnienia właściwych warunków lokalowych, zabezpieczających w poważnym stopniu realizację wszystkich postulatów i zadań stawianych przed Lubuskim Towarzystwem Naukowym. Właściwe rozwiązanie tej sprawy było i jest nadal troską władz wojewódzkich.

Cele, które wyznaczamy Towarzystwu, jak też i nowe nadzieje, które wią-

zemy z jego dalszą pracą splatają się z całokształtem działalności nad rozwojem naszego województwa.

Pozwolę sobie wyrazić przekonanie, że sugestie nasze będą wzięte pod uwagę przy programowaniu prac badawczo-naukowych i ze swej strony zapewnić, że działalność Lubuskiego Towarzystwa Naukowego zawsze będzie przedmiotem żywego zainteresowania władz partyjnych i administracyjnych, które w miarę potrzeby będą przychodzić Towarzystwu z pomocą.

Egzekutywa Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Zielonej Górze przyjęła odpowiednią koncepcję programową i organizacyjną w zakresie kształcenia kadr dla potrzeb województwa, której realizacja zależeć będzie nie tylko od władz wojewódzkich, ale również od pomocy sąsiednich ośrodków akademickich i władz centralnych.

Zakłada się:

Po pierwsze — dalszy rozwój Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Na Wydziale Mechanicznym przewidujemy uruchomienie dwóch nowych specjalizacji: technologii odlewnictwa oraz eksploatacji i technologii napraw pojazdów samochodowych. Na Wydziale Elektrycznym — utworzenie specjalizacji automatyki i elektrotechniki przemysłowej oraz elektrycznych układów napędowych. Na Wydziale Budownictwa Lądowego — specjalizacji budownictwa miejskiego i przemysłowego oraz technologii prefabrykatów budowlanych. Planuje się utworzenie punktów konsultacyjnych Wydziału Mechanicznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w niektórych ośrodkach przemysłowych. Do roku 1975 przewiduje się utworzenie wydziału chemicznego ze specjalizacją technologii tworzyw sztucznych i technologii pierwiastków rzadkich. Rozwój uczelni uwarunkowany będzie przede wszystkim wybudowaniem odpowiednich pomieszczeń dla poszczególnych wydziałów według generalnych założeń inwestycyjnych Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego. Liczba studentów ma wzrosnąć z około 1300 w latach 1968-69 do około 3000 w 1980 roku.

Po drugie — zamierzamy zwrócić się z prośbą do Senatu Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu i Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego — o utworzenie w perspektywie najbliższych lat filii UAM w Zielonej Górze, w której mogliby się kształcić pracownicy wymiaru sprawiedliwości, pracownicy instytucji państwowych i gospodarczych, nauczyciele szkół średnich, ogólnokształcących i zawodowych, a także pracownicy resortu kultury.

Po trzecie — w oparciu o punkt konsultacyjny Wyższej Szkoły Rolniczej z Wrocławia, po porozumieniu się z Senatem uczelni zamierzamy zwrócić się o utworzenie w latach 1974—1975 w Zielonej Górze filii Wyższej Szkoły Rolniczej, w której kształciłyby się kadry dla potrzeb naszego rolnictwa i leśnictwa.

Po czwarte — zabiegać będziemy o utworzenie wyższego studium nauczycielskiego, samodzielnej, bez drożności studiów, lub też pod patronatem i opieką naukową wyższej uczelni, jako jej studium — z zachowaniem drożności, tzn. możliwości przejścia na IV rok patronującej uczelni i uzyskania tytułu magistra. W wyższym studium nauczycielskim kształciłoby się nauczyciele matematyki, fizyki, filologii polskiej i rosyjskiej, geografii, biologii, chemii i prac technicznych, ewentualnie przyjąłoby się również kierunki wychowania plastycznego, muzycznego i fizycznego.

Urzeczywistnienie przyjętych koncepcji będzie wymagało wielu zabiegów, starań, nawiązania ściślejszych kontaktów i bliskimi już naszemu województwu uczelniami, a szczególnie stworzenia odpowiedniej bazy materialnej, jak

również odpowiednich warunków dla kadry nauczającej. Tego wszystkiego musimy dokonać sami, przy pełnym zaangażowaniu wszystkich czynników politycznych, społecznych i administracyjnych w naszym województwie — jeżeli chcemy osiągnąć zamierzony cel.

Z kolei zabrał głos Prezes Lubuskiego Towarzystwa Naukowego prof. dr Jan Wąsicki.

„Dzisiejszy Walny Zjazd ma zamknąć pierwszy, najtrudniejszy okres w działalności Lubuskiego Towarzystwa Naukowego. Okres, w którym wytyczano jego zasady organizacyjne, wewnętrzną strukturę i główne kierunki badawcze. Nie była to łatwa praca tym więcej, że staraliśmy się uwzględnić specyfikę regionu, jego potrzeby nie tylko myśląc o tym co jest dziś, ale o tym co będzie w przyszłości. Może to więc częściowe usprawiedliwienie będzie zasadniczym powodem, dla którego Walny Zjazd odbywa się nie w ustawowym dwuletnim terminie ale po przeszło czteroletniej działalności Towarzystwa.

Muszę w imieniu Prezydium podkreślić, że pragnęliśmy po upływie dwóch lat zwołać Walny Zjazd jednakże stwierdziliśmy, że tyle spraw jest dopiero zapoczątkowanych, nasuwa się jeszcze wiele wątpliwości organizacyjnych, naukowych i wydawniczych, że nie sposób je w takim niejasnym stanie przedstawić Walnemu Zjazdowi. Zresztą, trzeba podkreślić, znakomita część naszych członków brała bardzo wydatny udział w pracach wydziałów i komisji i z tych względów orientowała się w poczynaniach Prezydium.

Musimy jednak stwierdzić, po tym czteroletnim doświadczeniu, że w obecnej strukturze organizacyjnej, przy aktywnym zaangażowaniu znacznej części członków Lubuskiego Towarzystwa Naukowego, przy konieczności ożywienia pracy wydziałów obejmujących kilka komisji i załatwiających tak sprawy naukowe jak i organizacyjne, Walny Zjazd powinien się odbywać w takich odstępach czasu, by można było ocenić w sposób właściwy jego działalność.

Wszyscy członkowie otrzymali drukowane sprawozdanie z działalności LTN-u obejmujące lata 1964—1968. Zawiera ono najważniejsze dane z pracy naszego Towarzystwa. Zwalnia to po części od przedstawiania teraz dokładnego sprawozdania, tym niemniej szereg spraw wymaga wyjaśnień, szereg spraw jest dyskusyjnych. Dotyczy to głównie struktury organizacyjnej, kontaktów naukowych, spraw wydawniczych i naturalnie dalszych kierunków działalności Lubuskiego Towarzystwa Naukowego.

Struktura organizacyjna LTN tylko w części wzoruje się na działających od dawna w Polsce i posiadających duże tradycje towarzystwach naukowych. Naszym założeniem, które przecież postawiliśmy sobie wspólnie na pierwszym zebraniu, było wypracowanie takich form organizacyjnych, które by pozwalały na prowadzenie badań i równocześnie na kształcenie kadry naukowej, tak przecież niezbędnej dla województwa zielonogórskiego i stanowiącej podstawę dalszego rozwoju LTN. Zakładaliśmy bowiem Towarzystwa w sytuacji, gdy nie było w Zielonej Górze wyższej uczelni, ale w perspektywie trzeba było widzieć jej powstanie. Z tych też względów przy podziale Towarzystwa na wydziały zostawiliśmy miejsce na Wydział III Nauk Technicznych, który obecnie będzie można wypełnić pełną treścią, biorąc pod uwagę fakt istnienia Wyższej Szkoły Inżynierskiej, dysponującej kadrą naukową. W następnej perspektywie rysuje się konieczność ożywienia działalności Wydziału II obejmującego nauki rolnicze i biologiczne. Powstanie Komisji Rolnictwa stwarza nadzieje, że dorosnie ona do takiej rangi jaką ten dział nauki zajmuje w Polsce. Zwracamy uwagę na te dwa wydziały, ponieważ odegrać muszą one w działalności Towarzystwa na przyszłość zasadniczą rolę.

Najbardziej rozwinął się Wydział I — Nauk Społecznych. Jest to zrozumiałe z uwagi na najliczniejszą kadrę historyków, geografów, prawników, socjologów działających w ramach Towarzystwa. Jednakże w strukturze organizacyjnej zaszły już pewne nieprawidłowości widoczne w nadmiernej liczbie komisji, rozdrobnionych szczególnie w naukach historycznych. Trzeba będzie dokonać tu niezbędnych korekt, zmierzających w kierunku integrowania poszczególnych specjalizacji a nie ich mnożenia. Wystarczy bowiem jedna komisja historyczna czy geograficzna, a w jej obrębie mogą być pozostawione specjalizacje. Nie zakłóci to bynajmniej pracy badawczej czy częstotliwości posiedzeń a wprowadzi przejrzystość samej organizacji. Nie przeciwdziałaliśmy mnożeniu tych komisji uważając, że w początkowym stadium działalności naukowej jest to niezbędne, obecnie jednak, gdy Towarzystwo powinno działać bardziej sprawnie mnożenie tych komórek nie może przynieść pożytku. Jest to jeszcze o tyle ważne, że pragniemy na komisje i wydziały przerzucić część prac związanych z ustaleniem i opracowaniem planów badawczych i to zarówno rocznych jak i perspektywicznych, ustalaniem planów wydawniczych a wreszcie przyjmowanie nowych członków zatwierdzonych jedynie przez Prezydium. Tak więc wzrost zadań Towarzystwa, liczby jego członków narzuca konieczność bardziej precyzyjnego wypracowania i realizacji jego struktury organizacyjnej i przerzucenia części pracy na wydziały. Trzeba również pamiętać, że z Towarzystwem naszym jest związanych szereg pracowników naukowych z ośrodków uniwersyteckich, którzy kierują zespołami badawczymi. W tym względzie nie pragniemy czynić żadnych zmian o charakterze organizacyjnym, stoimy jednak na stanowisku, że zmieszczać się one całkowicie w komisjach o których wyżej była mowa.

Istota więc organizacyjna naszego Towarzystwa na przyszłość powinna być tego rodzaju, by nie utrudniała a ułatwiała co więcej inspirowała tworzenie zespołów badawczych obejmujących szereg dyscyplin pracujących nad problemami, które są ważne dla potrzeb naszego regionu.

Odwołując się do dyskusji jaka toczyła się przed powołaniem do życia LTN, pragnę przypomnieć, że tam tego rodzaju postulaty były wysuwane. Przeniciliśmy jednak swe możliwości, przymierzając je do środowiska posiadających już wykształconą kadrę badaczy naukowych, podczas gdy u nas jest ona w trakcie narastania. W miarę jej rozwoju — a myślę, że będzie to następowało coraz szybciej — LTN zdolne będzie sprostać zadaniom jakie postawione zostanie przed nimi przez władze naszego województwa.

Miara działalności LTN była tak liczba posiedzeń naukowych i sesji o których była mowa w sprawozdaniu, jak również liczba publikacji naukowych. W pierwszym okresie swej krótkiej działalności do II Walnego Zgromadzenia znaczne było nasilenie organizowanych w Zielonej Górze sesji naukowych. Chodziło po prostu o to, by uzewnętrznic istnienie Towarzystwa, okazać jego możliwości badawcze, problematykę naukową, która go interesuje i którą pragnie zainteresować naukowców z innych części Polski, ukazanie wreszcie, że w Zielonej Górze, tym przecież do niedawna prowincjonalnym ośrodku istnieje możliwość pracy naukowej. Było to i jest ważne dla wszystkich tych młodych ludzi z ambicjami i aspiracjami naukowymi, którzy obawiali się przyjscia na ten teren z uwagi na utratę kontaktu z uczelnią. Był i będzie to ważki argument dla wszystkich tych pracowników naukowych, którzy przybędą tu w związku z projektowanym uruchomieniem następnej wyższej uczelni. Stało się to szansą również dla tych, którzy mieszkając i pracując tu

W kularach II Walnego Zjazdu LTN. Stoją od lewej dr Z. Generowicz, prof. dr J. Wąsicki, Przewodniczący PWRN J. Lembas, redaktor naczelny „Nadodrza” B. Soliński

Obrady II Walnego Zjazdu. Od prawej: doc. dr A. Brodniewicz, profesorowie Z. Filipowicz, B. Krygowski i S. Zajchowska

od dawna, mieli teraz możliwość ukazania swych zainteresowań naukowych a często i swego dorobku badawczego.

Jednak sesje nie stanowią o możliwościach naukowych Towarzystwa. Od samego początku podjęta została systematyczna praca w poszczególnych komisjach, prowadzona pod kierunkiem pracowników naukowych z innych ośrodków. Ich pomoc była tu niezbędna bo chodziło nam przecież o wykształcenie własnej kadry naukowej. Liczyliśmy się z tym, że jest to proces długi ale dla rozwoju naszego Towarzystwa, jeżeli chce być towarzystwem naukowym, jest niezbędny. Sądźmy, że już chyba w niedługim czasie będziemy zbierać owoce tej działalności. Świadczy o tym liczba otwartych przewodów doktorskich i już ukończonych doktoratów. I to właśnie wyróżnia Lubuskie Towarzystwo Naukowe od innych tego typu towarzystw naukowych w Polsce.

Kiedy bowiem trwała dyskusja nad powołaniem ośrodka badawczego, czy instytutu naukowego w Zielonej Górze zwracano uwagę, że powołanie instytutu zawęzi krąg jego społecznego oddziaływania w regionie, nie da możliwości i szans wyłowienia spośród większej liczby najbardziej zdolnych i wybijających się kandydatów na pracowników naukowych, ograniczając się jedynie do kilku etatowych pracowników. Wydaje się, że wypracowana w Zielonej Górze koncepcja Towarzystwa Naukowego z jednoczesną możliwością kształcenia kadry naukowej, naturalnie przy życzliwości i pomocy uczelni wyższych jest jedynie w naszych warunkach słuszna. Chodzi nam teraz jednak o to, żeby tym kształceniem objąć kierunki deficytowe w naszym regionie. W tym względzie należy porozumieć się jeszcze z władzami odpowiednich uczelni wyższych.

Zasadnicze trudności sprawiała w okresie sprawozdawczym sprawa wydawnictwa Towarzystwa. Brak wydawnictwa w Zielonej Górze zmusił Prezydium do powołania własnej komisji wydawniczej, która zajęła się tymi sprawami. W miarę rozwoju badań naukowych przybywało coraz więcej prac zakwalifikowanych do druku. Świadczą o tym liczby arkuszy wydawniczych. Od 13,5 w roku 1965 do 169,25 w roku 1967 i 122,5 w 1968 i stosowanie do tego od trzech pozycji wydawniczych w 1965 roku do 10 w 1967 i siedmiu w 1968 roku. Mamy nadzieję, że w granicach arkuszy wydawniczych 1967 roku utrzyma się nasza działalność wydawnicza z tym, że zmniejszać się będzie prawdopodobnie częstotliwość ukazywania zeszytów niektórych komisji zarówno w związku z opracowywaniem szerzej tematyki jak i ukazywaniem się Roczników Lubuskich, organu naszego Towarzystwa w którym będą mogły być zamieszczone artykuły obejmujące problematykę historyczną i społeczno-ekonomiczną.

Początkowo pragnęliśmy wydawać wszystkie prace we własnym zakresie korzystając z miejscowej bazy poligraficznej. W miarę wzrostu liczby wydawanych arkuszy uzyskaliśmy pomoc ze strony Wydawnictwa Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, a w pierwszym rządzie Państwowego Wydawnictwa Naukowego Oddział w Poznaniu. To ostatnie zagwarantowało roczny limit w wysokości 80 arkuszy dla naszych wydawnictw. Trzeba stwierdzić, że współpraca ze wspomnianymi tu wydawnictwami układała się jak najlepiej i co jeszcze podkreślić trzeba koszty wydawnicze były niższe od innych wydawnictw, z którymi próbowaliśmy współpracować.

Patrząc jednak w przyszłość, w dalsze możliwości rozwojowe środowiska zielonogórskiego, w szczególności zaś projektowane powołanie nowych szkół oraz rozbudowę bazy poligraficznej wydaje nam się konieczne powołanie

w Zielonej Górze ekspozytury Państwowego Wydawnictwa Naukowego. Ułatwiłoby to pracę Towarzystwa, a wydawnictwom LTN nadało właściwą rangę. Brak bowiem doświadczenia w tej mierze spowodował, że często wiele naszych wydawnictw wychodziło w zbyt małym nakładzie, nie docierały do wszystkich ośrodków naukowych w Polsce. Prace Lubuskiego Towarzystwa Naukowego zaczynają się jednak stopniowo liczyć w świecie naukowym. Świadczyć o tym może wzrastająca wymiana z licznymi towarzystwami w kraju oraz z towarzystwami zagranicznymi. Z tych względów dajemy i dawać będziemy krótkie streszczenia w językach obcych.

Pragnąłbym jeszcze podkreślić, że spośród opublikowanych prac Towarzystwa jedna uzyskała wyróżnienie Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych co nie zdarzyło się do tego czasu żadnym z ośrodków pozauniwersyteckich.

Zbyt słabe jednak kontakty łączą nas z instytucjami naukowymi Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Znaczna część zasobów archiwalnych odnoszących się do naszego województwa znajduje się w archiwach tego kraju. Zachodzi więc konieczność by w przyszłości w zależności od potrzeb badawczych umożliwić wyjazdy naszym członkom na krótkoterminowe czy też dłuższe staże naukowe. Trzeba również pomyśleć o wspólnych imprezach naukowych i podjąć tematykę badawczą. Sądzymy, że znajdziemy tu pomoc władz politycznych województwa w szczególności teraz, gdy w Tezach na V Zjazd PZPR jest przecież wyraźnie mowa o nawiązywaniu trwalszych i bardziej ścisłych kontaktów z krajami socjalistycznymi.

Działalność Lubuskiego Towarzystwa Naukowego mogliśmy prowadzić dzięki życzliwemu ustosunkowaniu się do naszych prac Komitetu Wojewódzkiego i Prezydium Wojewódzkiej Rady. W sprawozdaniu podajemy wysokość kwot jakie corocznie składały się na budżet Towarzystwa. W znakomitej części przeznaczone były one na druk prac naukowych. Staliśmy bowiem na stanowisku, że wyniki działalności naszej mogą być uwidocznione w tych monografiach, które ze znaczkiem LTN-u dotrą nie tylko do czytelników zamieszkałych w obrębie naszego województwa, ale na terenie całej Polski i poza jej granicami dając świadectwo i dalszy dowód prężności i awansu kulturalnego Zielonej Góry.

Chciałbym w tym miejscu podziękować naszym kolegom z LTK, od których przejęliśmy zapoczątkowane serie wydawnicze i Rocznik Lubuski za życzliwość i współpracę. Kolegom z prasy i radia zaś za zainteresowanie pracami Towarzystwa, liczne artykuły jakie umieszczali o wydawanych pracach i całej działalności LTN-u. Sądzymy, że w dalszym ciągu będą prace nasze darzyli jaką samą sympatią jak obecnie.

Pierwszy okres działalności ma nasze Towarzystwo poza sobą. Wypada się teraz zastanowić jaki obrać dalszy kierunek działania. Jakie zagadnienia powinny dominować w jego pracy, na co położyć największy ciężar, jak przewyciężyć dotychczasowe braki i błędy, których przecież w tym okresie organizacyjnym nie trudno było popełnić.

W ostatnim czasie na łamach wydawnictw PAN toczy się dyskusja na temat roli Towarzystw Naukowych i ich dalszych kierunków rozwojowych. Chodzi tu o miejsce jakie winny one zajmować w organizacji nauki polskiej. W dyskusji tej i my powinniśmy wziąć udział chociaż nasze Towarzystwo jest jeszcze bardzo młode nie posiada tak dużego doświadczenia w pracy. Myślę jednak, że właśnie dlatego iż powstało najpóźniej i działa w specyficznych warunkach może mieć tu coś do powiedzenia. Wydaje się słuszne twierdzenie

Podczas Zjazdu przemawia prof. dr S. Zajchowska

Prof. dr J. Deresiewicz (drugi od prawej) w otoczeniu członków swojej Komisji

prof. B. Suchodolskiego, że towarzystwa naukowe „mogą być traktowane jako czwarte ogniwo życia naukowego, uzupełniające pion Akademii Nauk, Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, instytutów resortowych. Ogniwo to wyrastające ze społecznego ruchu w dziedzinie nauki i wyrażające dążenia środowiska naukowego do swoistych form samorządu w tym zakresie, może i powinno być umacniane i zespalane z całością życia naukowego, planowanego przez instytucje państwowe, a zwłaszcza przez Polską Akademię Nauk. Wzmocnienie tego ogniwa byłoby czynnikiem urochomienia rozległych rezerw sił, które mogą być zużytkowane i dla rozwoju środowiska naukowego i dla zaspokojenia potrzeb społecznych w zakresie nauki” (Nauka Polska Nr 5, 1967, s. 24).

Tak więc i LTN winien się znaleźć ze swymi badaniami regionalnymi w planie badawczym Polskiej Akademii Nauk. Jednocześnie w miarę rozwoju liczebnej kadry naukowej, LTN musi podejmować problematykę badawczą wynikającą nie tylko z potrzeb regionu ale z szerszych zadań jakie będą stawiane przed towarzystwami naukowymi.

Zdajemy sobie jednak sprawę, że upłynie spory jeszcze okres czasu zanim się to stanie, tymczasem jednak, przez najbliższy okres czasu winniśmy realizować te dwa podstawowe zadania jakie postawione zostały przed LTN przy jego powołaniu do życia tj. zaspokajanie regionalnych potrzeb badawczych przy równoczesnym stopniowym włączaniu się do badań ogólnopolskich oraz przyczyniać się, możliwie jak najszybciej i jak najlepiej do wzrostu kadry naukowej. W zakresie badawczym rozwinąć trzeba pełniej aniżeli do tego czasu badania z zakresu ekonomii, geografii i socjologii. Niezbędny jest też rozwój badań z zakresu pedagogiki i psychologii oraz tych dyscyplin medycznych, które na terenie województwa zielonogórskiego mają znaczne szanse rozwojowe.

Większą i bardziej pełną współpracę trzeba nawiązać z władzami województwa ażeby mieć pełny obraz potrzeb badawczych i odpowiednio ukierunkować prace naukowe. Tylko bowiem wtedy będziemy mogli być użyteczni dla regionu.

W pierwszym okresie działalności LTN-u pragnęliśmy podejmować szersze kompleksowe badania prowadzone przez kilka komisji. Nie zawsze się to jednak udawało. Brak tu było jeszcze doświadczenia jak również nie wszystkie komisje we właściwym rozmiarze te prace prowadziły. Ponadto koordynacja planów badawczych spoczywała w ręku Prezydium LTN-u, co może w pierwszym okresie działania było słuszne na dłuższą jednak metę nie da się utrzymać. Z tych względów należy zwiększyć kompetencje w tym zakresie o czym już zresztą wspomniałem Wydziałów Towarzystwa ażeby tam odbywała się zasadnicza praca. Doprowadzi to do większej łączności między komisjami, bliższej i szerszej współpracy wszystkich członków, odbywanie wreszcie wspólnych posiedzeń wydziału, na których referowane będą prace pozostające na styku kilku dyscyplin.

To co powiedziałem dotyczy głównie Wydziału I Nauk Społecznych. W zakresie Wydziału II i III sytuacja będzie odmienna. LTN jak zresztą i inne Towarzystwa Naukowe w dziedzinach eksperymentalnych nie może dysponować potrzebną aparaturą i podejmować badań. Może być natomiast forum, na którym będą dyskutowane ważniejsze problemy badawcze, jak również publikować prace swych członków ujęte w formę odrębnych monografii czy też w ramach wydawanych zeszytów naukowych.

Jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, że z chwilą powstania nowych wyższych

uczelnia na terenie województwa zielonogórskiego, a co miejmy nadzieję będzie miało miejsce w niedługim czasie, rola LTN będzie musiała ulec stopniowej zmianie. Przecież nie budzi wątpliwości fakt, że w miarę umacniania się przyszłej Wyższej Szkoły Nauczycielskiej tak jak zresztą i w istniejącej WSI opracowywane będą przez nie własne plany badawcze, prowadzone będą seminaria, a więc wszystko to co prowadzone jest na wyższych uczelniach dla kształcenia własnej kadry naukowej. Czy w takiej sytuacji rola LTN-u w środowisku zielonogórskim osłabnie? Wydaje się, że nie tylko nie osłabnie, ale powstanie wyższych uczelni przyczynić się może do wzmocnienia roli i zadań tego Towarzystwa.

W pierwszym rzędzie LTN winien spełniać funkcję inspiratora i koordynatora badań naukowych. Im więcej bowiem powstaje ośrodków badawczych w różnych formach tym konieczniejszy staje się element koordynacji ich działalności badawczych. W LTN powinny się skupiać wszystkie plany badawcze tak, ażeby można było w każdej chwili być dobrze zorientowanym nad jakimi problemami pracuje się na terenie naszego województwa. Powołanie takiej komórki w obrębie Towarzystwa wydaje się w przyszłości niezbędne. Trzeba przy tym dodać, że w obrębie LTN będzie skupiać się znaczna liczba członków, którzy przecież nie będą pracownikami wyższych uczelni czy też innych placówek badawczych. Z tych względów zawsze tu będzie się koncentrować znaczna część działalności naukowej. Utrzymanie kontaktów z uniwersyteckimi ośrodkami naukowymi, kierowanie bezpośrednio pracami naukowymi przez wybitnych specjalistów, stwarzanie możliwości dyskusowania najważniejszych problemów badawczych na posiedzeniach komisji czy wydziałów przy ich współudziale może wpłynąć tylko pozytywnie na rolę LTN-u w środowisku zielonogórskim, zmierzającego do podnoszenia poziomu naukowego i stworzenia odpowiedniego klimatu dla badań naukowych. Stworzenie odpowiedniego klimatu naukowego i otwarcia możliwości badawczych na posiedzeniach komisji czy wydziałów przy ich współudziale może wpłynąć tylko pozytywnie na rolę LTN-u w środowisku zielonogórskim, zmierzającego do podnoszenia poziomu naukowego i stworzenia odpowiedniego klimatu dla badań naukowych. Stworzenie odpowiedniego klimatu naukowego i otwarcie możliwości badawczych wymaga długiego okresu czasu, narośnięcia pewnych tradycji. Sądzę, że klimat pracy naukowej potrafił w LTN stworzyć dla wszystkich tych, którzy na serio pragną się nauką zająć. Klimat ten powinien być w LTN dalej podtrzymywany, by stał się przykładem i wzorem dla nowopowstających ośrodków badawczych.

Kiedy już mowa o klimacie dla pracy naukowej panującym w LTN to chciałbym zwrócić uwagę na jeden jeszcze problem. Nie wszystkie instytucje dają zwolnienia na tego rodzaju imprezy. Być może dałoby się je potraktować jako podnoszenie kwalifikacji pracowników i przyjąć z pomocą w ten sposób członkom LTN.

Przewidujemy na przyszłość rozwinięcie możliwości wydawniczych dla prac wyróżniających i zgłoszonych do wydania przez Wydziały, jak również wyższe uczelnie zielonogórskie. W interesie bowiem LTN-u jak i całego środowiska będzie stwarzanie możliwości awansu dla tych, którzy podejmą pracę naukową. A przeciwie jednym z ważkich elementów tego awansu to drukowany dorobek naukowy.

Ale rola Towarzystwa nie może się zamykać li tylko w kręgu badań naukowych. Jego rola tak samo ważna jak praca naukowa to popularyzacja na-

uki. Można powiedzieć, że wiele towarzystw specjalnie jest do tego powołanych, że z wieloma bardzo ściśle współpracujemy, ale przecież nie na tym rzecz polega. Wzorem innych towarzystw naukowych pragniemy dać rzetelną i możliwie szeroką wiedzę o regionie najszerszym warstwom społecznym. Dyskutowaliśmy nad tym już dawno, ale wydaje się, że jest chyba czas, by stopniowo w każdym powiecie podjąć odpowiednie prace, wciągając w to wszystkich członków Towarzystwa. Studium wiedzy o regionie obejmujące szeroki wachlarz zagadnień społeczno-gospodarczych byłoby najlepszym wkładem LTN-u w popularyzację wiedzy.

Zaprojektowane też zostało stopniowe opracowanie monografii powiatów województwa zielonogórskiego. Pragniemy by za wzorem miast Zielonej Góry i Gorzowa dać możliwie pełny obraz przeszłości i teraźniejszości oraz nakreślić perspektywy rozwojowe poszczególnych regionów województwa zielonogórskiego.

Staraliśmy się nakreślić w bardzo grubych konturach dotychczasową działalność i program działania LTN-u na przyszłość. Przewoduje ona prowadzenie własnych badań naukowych, pomoc w kształceniu kadry naukowej, w szczególności w tych kierunkach, których w przyszłości nie będzie, na mających powstać szkołach wyższych, a następnie prócz wspomnianych wyżej, nowe zadania LTN-u będą zmierzały do planowania i koordynacji badań naukowych. Szeroko też będzie uwzględniana sprawa popularyzacji wiedzy.

Jest rzeczą zrozumiałą, że w toku dalszej działalności zarysują się i dodatkowe zadania, że przecież wyniknąć one mogą z prac poszczególnych komisji i wydziałów, że wiele tu znaczy inicjatywa członków naszego Towarzystwa, że wiele na pewno cennych elementów da nam dzisiejsza dyskusja.

Na zakończenie chciałbym raz jeszcze podziękować w imieniu Lubuskiego Towarzystwa Naukowego władzom politycznym i państwowym województwa za serdeczną pomoc i opiekę, nie szczędzenie środków finansowych na jego pracę. Słowa podziękowania należą się wszystkim członkom Towarzystwa, w szczególności zaś tym pracownikom naukowym z ośrodków uniwersyteckich, którzy brali czynny udział w naszych trudnych początkowych pracach. Możemy bowiem stwierdzić dziś po czterech latach działania, że puste miejsce, jakim było na mapie naukowej Polski województwo zielonogórskie zostało wypełnione”.

Wiceprzewodniczący Komisji Rewizyjnej mgr Tadeusz Sojka przedstawił szczegółowe sprawozdanie z działalności statutowej Lubuskiego Towarzystwa Naukowego za okres od 22 lutego 1964 do 31 lipca 1968 r.

Sprawozdanie to obejmowało omówienie: spraw organizacyjnych (dokumentacja dotycząca wzrostu liczby członków, ich udział w działalności Towarzystwa, analiza opłacania składek członkowskich), działalności biura, statutu, spraw finansowych (dochody i wydatki), spraw związanych z zatrudnieniem pracowników etatowych oraz działalności wydawniczej.

Na zakończenie mgr Tadeusz Sojka powiedział: „Komisja Rewizyjna w toku przeprowadzonych badań stwierdziła, iż działalność Prezydium i administracji nacechowana była pełną odpowiedzialnością i głęboką troską o wykonanie zadań statutowych i troską o powierzone mu mienie. W tej sytuacji pracę Towarzystwa ocenić należy na wszystkich badanych odcinkach pozytywnie. Komisja Rewizyjna stawia wniosek o udzielenie absolutorium ustępującemu Prezydium Lubuskiego Towarzystwa Naukowego”.

W wyniku uważnej lektury statutu Lubuskiego Towarzystwa Naukowego oraz na podstawie doświadczeń praktycznych z kilkuletniej działalności To-

warzystwa, uznano iż niektóre jego przepisy winny ulec zmianie bądź to ze względów merytorycznych, bądź ze względów czysto formalnych. Ponieważ proponowane zmiany i uzupełnienia są liczne, postanowiono również zaproponować zmiany niektórych określeń ogólnych, bardziej szczegółowymi, a ponadto zmiany w stylistycznym ujęciu poszczególnych przepisów, dla zapewnienia — w miarę możliwości — większej niż dotąd komunikatywności ujęć poszczególnych zagadnień regulowanych statutem.

Poniżej zamieszczamy statut Lubuskiego Towarzystwa Naukowego uwzględniający zmiany oraz zatwierdzony przez II Walny Zjazd.

STATUT LUBUSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO

ROZDZIAŁ I

Nazwa i teren działalności, siedziba i charakter prawny

§ 1

Stowarzyszenie nosi nazwę Lubuskie Towarzystwo Naukowe zwane w dalszym ciągu statutu Towarzystwem i posiada osobowość prawną.

§ 2

Terenem działalności Towarzystwa jest obszar województwa zielonogórskiego, siedzibą miasto Zielona Góra.

§ 3

Działalność Towarzystwa opiera się o zasady zawarte w niniejszym statucie oraz szczegółowe regulaminy zatwierdzone przez Prezydium Towarzystwa.

ROZDZIAŁ II

Cele i środki działania

§ 4

Celem Towarzystwa jest inicjowanie, prowadzenie i popieranie badań związanych z przeszłością Ziemi Lubuskiej jak również prowadzenie badań naukowych wykraczających tematycznie poza problematykę województwa zielonogórskiego zgodnie z potrzebami polityki państwa, rozwojem gospodarki socjalistycznej i kultury narodowej.

§ 5

Cele swoje Towarzystwo osiąga przez:

- a) organizowanie posiedzeń naukowych,
- b) koordynowanie przedsięwzięć w różnych dziedzinach nauki ukierunkowanych na badania problematyki Ziemi Zachodnich i stosunków polsko-niemieckich,
- c) przejęcie Lubuskiego Ośrodka Badawczo-Naukowego, do którego zadań należy: planowanie, organizowanie i prowadzenie prac naukowych dotyczących Ziemi Lubuskiej, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień gospodarczych, społecznych, historycznych, kulturalnych jak i dokumentacja spraw lubuskich obejmująca również aktualną problematykę województwa w powiązaniu z historyczną przeszłością regionu,

- d) stwarzanie warunków rozwoju miejscowych kadr naukowych,
- e) ogłaszanie i wydawanie prac naukowych i popularno-naukowych,
- f) utrzymywanie łączności ze szkołami wyższymi, instytucjami naukowymi, placówkami PAN i innymi tego typu instytucjami w zakresie problematyki naukowej i kształcenia kadr naukowców,
- g) utrzymywanie i prowadzenie własnych pracowni, zakładów (biblioteki),
- h) inne działania zmierzające do realizacji celów Towarzystwa.

ROZDZIAŁ III

Członkowie, ich prawa i obowiązki

§ 6

Członkowie Towarzystwa dzielą się na rzeczywistych i wspierających.

§ 7

Członkiem rzeczywistym może być obywatel polski zdolny do działań prawnych, pracujący na polu naukowym, społecznym lub kulturalnym a zajmujący się problematyką wchodzącą w zakres działania Towarzystwa, który zgłosił na piśmie swoje przystąpienie do Towarzystwa i został doń przyjęty przez Prezydium Towarzystwa.

§ 8

Członkom rzeczywistym przysługuje prawo:

- a) udziału w walnych zgromadzeniach, posiedzeniach naukowych itp.
- b) czynne i bierne prawo wyborcze do władz Towarzystwa,
- c) udziału w pracach i zebraniach organów Towarzystwa,
- d) przedstawienia prac własnych oraz prac innych osób na posiedzeniach Towarzystwa,
- e) ogłaszania swych prac w wydawnictwach Towarzystwa,
- f) korzystania z urządzeń Towarzystwa.

§ 9

Do obowiązków członków rzeczywistych należy:

- a) przestrzeganie statutu, regulaminów i uchwał władz Towarzystwa,
- b) branie udziału w pracach Towarzystwa,
- c) opłacanie składek członkowskich ustalonych przez Prezydium.

§ 10

Członkiem wspierającym może być osoba fizyczna lub prawna, która zobowiąże się do wpłacania składek w wysokościach określonych przez Prezydium. Członkowie wspierający otrzymują bezpłatnie wszystkie wydawnictwa Towarzystwa. Członkom wspierającym przysługuje prawo udziału w Walnym Zgromadzeniu z głosem doradczym, zgłaszanie wniosków i uczestniczenie w zebraniach komisji oraz prawo korzystania z urządzeń Towarzystwa.

§ 11

Wszyscy członkowie winni współdziałać w urzeczywistnieniu statutowych zadań Towarzystwa.

§ 12

Członkowstwo ustaje przez:

1. a) dobrowolne wystąpienie z Towarzystwa

- b) śmierć
  - c) utratę zdolności do działań prawnych
  - d) nieuiszczanie składek członkowskich.
2. W przypadkach szczególnie uzasadnionych Prezydium może na okres do dwóch lat zawiesić członka w jego prawach lub wykluczyć. Od decyzji Prezydium o zawieszeniu lub wykluczeniu przysługuje prawo odwołania do Walnego Zgromadzenia. Odwołanie winno być wniesione za pośrednictwem Prezydium w terminie 14 dni od chwili otrzymania pisemnej decyzji.

ROZDZIAŁ IV

Władze

§ 13

Władzami Towarzystwa są: Walne Zgromadzenie, Prezydium Towarzystwa, Komisja Rewizyjna, Sąd Koleżeński.

§ 14

Najwyższą władzą jest Walne Zgromadzenie. Do kompetencji Walnego Zgromadzenia należą:

- a) wybór Prezydium składającego się z 9 do 15 członków, w tym przewodniczącego i jego zastępcy,
- b) wybór Komisji Rewizyjnej składającej się z 5 członków oraz wybór sądu Koleżeńskiego składającego się z 5 członków,
- c) przyjmowanie sprawozdań Prezydium i ich ocena, w tym sprawozdań z wykonania planów pracy i budżetu,
- d) przyjmowanie i ocena sprawozdań Komisji Rewizyjnej oraz udzielanie absolutorium Prezydium Towarzystwa,
- e) rozpatrywanie odwołań od decyzji Prezydium w sprawie przyjęcia członka, wykluczenia lub zawieszenia,
- f) ustalanie głównych kierunków działalności Towarzystwa,
- g) powoływanie własnych zakładów naukowych,
- h) zmiana statutu,
- i) rozwiązywanie Towarzystwa oraz likwidacja jego majątku.

Wybory organów określonych pod lit. a i b dokonywa się na okres lat 4. Zwyczajne Walne Zgromadzenie zwoływane jest przez Prezydium co 4 lata. W razie nieobecności na Walnym Zgromadzeniu połowy członków rzeczywistych odbywa się Walne Zgromadzenie w drugim terminie przy obecności co najmniej 1/4 liczby członków Towarzystwa.

§ 15

Uchwały Walnego Zgromadzenia zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego Walnego Zgromadzenia. Do podjęcia uchwał w przedmiocie zmian statutu, rozwiązania Towarzystwa lub jego połączenie z inną organizacją potrzebna jest większość 2/3 głosów obecnych członków.

§ 16

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie może być zwoływane w każdym czasie z własnej inicjatywy przez Prezydium Towarzystwa a także na żądanie Komisji Rewizyjnej lub na wniosek 1/3 części członków rzeczywistych.

Organem zarządzającym Towarzystwa jest Prezydium. Prezydium składa się z 9—15 członków w tym: przewodniczącego, jego zastępcy oraz członków wybranych przez Walne Zgromadzenie.

§ 18

Posiedzenia Prezydium odbywają się raz na kwartał. Uchwały Prezydium zapadają zwykłą większością głosów. W przypadku równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Do ważnie podjętych uchwał Prezydium potrzebna jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy.

Do Prezydium należy:

- a) wykonywanie uchwał Walnego Zgromadzenia,
- b) kierowanie sprawami Towarzystwa,
- c) reprezentowanie Towarzystwa na zewnątrz,
- d) czuwanie nad statutową działalnością Towarzystwa, przyjmowanie sprawozdań sekretarza, zwoływanie Walnego Zgromadzenia,
- e) uchwalanie corocznych planów pracy, uwzględniających kierunki działalności nakreślone przez Walne Zgromadzenie, uchwalanie corocznego preliminarza budżetowego. Składanie sprawozdań z wykonania planów pracy i budżetu na każdym zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu,
- f) powoływanie zespołów naukowych, pracowni itp.,
- g) zarządzanie majątkiem i funduszami Towarzystwa,
- h) powoływanie i odwoływanie sekretarza Towarzystwa, kierowników poszczególnych zakładów i ośrodków Towarzystwa,
- i) zatwierdzenie regulaminów pracy Towarzystwa,
- j) przyjmowanie członków Towarzystwa, ich zawieszanie i wykluczanie.

§ 19

Dokumenty i ważniejsze pisma Towarzystwa wychodzące na zewnątrz podpisuje przewodniczący względnie jego zastępcy i sekretarz.

§ 20

Komisja Rewizyjna składa się z członków wybranych przez Walne Zgromadzenie. Komisja Rewizyjna wybiera ze swego grona przewodniczącego i zastępcę. Komisja podejmuje wnioski większością głosów.

Do zadań Komisji należy:

- a) badanie działalności statutowej i gospodarki finansowej Towarzystwa co najmniej raz na rok,
- b) badanie bilansu rocznego i przedstawienie wniosku o udzielenie absolutorium Prezydium Towarzystwa.

§ 21

Do obowiązków sekretarza należy:

- a) kierowanie działalnością administracyjną Towarzystwa,
- b) wykonywanie uchwał Prezydium i wniosków Komisji Rewizyjnej,
- c) przedkładanie Prezydium do zatwierdzenia projektów planów pracy i budżetu,
- d) przedstawianie na posiedzeniu Prezydium sprawozdań z wykonania planów pracy, ze stanu gospodarki i finansów Towarzystwa oraz projektów planów pracy i planów budżetu,
- e) angażowanie i zwalnianie pracowników administracyjnych Towarzystwa.

ROZDZIAŁ V

Sąd Koleżeński

§ 22

Sąd Koleżeński składa się z 5 członków wybranych przez Walne Zgromadzenie. Sąd Koleżeński wybiera ze swego grona przewodniczącego i zastępcę.

§ 23

Sąd Koleżeński rozstrzyga spory wynikłe w związku z działalnością Towarzystwa a powstałe między jego członkami.

§ 24

Wniosek o rozpatrzenie sporu przez Sąd Koleżeński winien być złożony na piśmie.

§ 25

Od orzeczenia Sądu Koleżeńskiego służy odwołanie do Walnego Zgromadzenia za pośrednictwem Prezydium. Termin złożenia odwołania — 14 dni od otrzymania orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

§ 26

Sąd Koleżeński rozstrzyga sprawy w trybie ustalonym odrębnym regulaminem.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy końcowe

§ 27

Organizację pracy Towarzystwa określają regulaminy uchwalone przez Prezydium.

§ 28

Majątek Towarzystwa stanowią:

- a) składki członkowskie,
- b) dochody z wydawnictw i innej działalności,
- c) subwencja i dotacje,
- d) darowizny i zapisy,
- e) biblioteka i zbiory własne,
- f) nieruchomości i ruchomości.

Majątkiem Towarzystwa administruje sekretarz. Rachunkowość prowadzi się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W razie rozwiązania Towarzystwa na skutek uchwały Walnego Zgromadzenia majątek przechodzi na własność tej instytucji, którą wskaże Walne Zgromadzenie. W razie braku takiej uchwały o przeznaczeniu majątku decydują władze rejestracyjne.

* * *

W wyczerpującej całości kształt problematyki dyskusji zabrali głos: dr Joachim Benyskiewicz, doc. dr Aleksander Brodniewicz, doc. dr Ludwik Cendrowski, mgr Andrzej Czarkowski, prof. dr Zygmunt Filipowicz, dr Zbigniew

Generowicz, mgr Janusz Koniusz, dr Władysław Korcz, prof. dr Bogumił Krygowski, mgr Adam Natanek, mgr Henryk Paczkowski, mgr Franciszek Pastwa, mgr Wiktor Patyk, mgr Jan Stanisławczyk, doc. dr Edmund Stuczyński, doc. dr Hieronim Szczegółka, prof. dr Stanisław Zajchowska.

Dr Joachim Benyskiewicz omówił sprawy organizacji wydawnictw LTN. Dużym utrudnieniem w pracy wydawniczej jest baza poligraficzna bowiem Zielonogórskie Zakłady Graficzne posiadają jedynie drukarnie akcydensowe. Mimo braku drukarni dziełowych część pozycji wydawniczych drukowano jednak w Zielonej Górze.

Doc. dr Aleksander Brodniewicz wystąpienie swoje poświęcił omówieniu działalności Zespołu Higieny, podkreślając jego rangę i znaczenie w prawidłowej organizacji pracy i wypoczynku. Szczególne podziękowanie doc. Brodniewicz skierował pod adresem Kuratorium Okręgu Szkolnego.

Doc. dr Ludwik Cendrowski omówił konieczność i możliwość zastosowania metod matematycznych do badania problemów makroekonomicznych w zakresie regionu i mikroekonomicznych w zakresie jednego zakładu. Dałoby to możliwość poznania i scharakteryzowania rozmieszczenia sił wytwórczych i problemów związanych z warunkami produkcyjno-ekonomicznymi. Ze strony zakładów przemysłowych istnieje duże zapotrzebowanie na tego rodzaju badania i uważa się za konieczne ich prowadzenie w ramach Lubuskiego Towarzystwa Naukowego.

Z wystąpienia docenta Cendrowskiego wypłynęły następujące wnioski:

- konieczność współpracy i koordynacja badań między zespołami ekonomicznymi i matematycznymi Lubuskiego Towarzystwa Naukowego,
- konieczność nawiązania ścisłej współpracy zespołów LTN z Ośrodkiem Obliczeniowym oraz niektórymi Wydziałami Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze,
- konieczność popularyzacji wiedzy w akcjach odczytowych.

Mgr Andrzej Czarkowski wystąpienie swoje poświęcił omówieniu wielkich przemian dokonujących się na terenie naszego województwa w rejonie Głogowa — Żukowic. Jesteśmy świadkami niespokojnych, na taką skalę zachodzących procesów migracyjnych i przemian w strukturze społecznej chłopów okręgu miedziowego. Te momenty winny być rejestrowane przez socjologów, skupionych w Zespole Lubuskiego Towarzystwa Naukowego. Z wystąpienia mgra Czarkowskiego wynika, że procesy te nie znalazły należytego odzwierciedlenia w warsztacie badawczym. Postulował przeto aby zachodzące przemiany uzyskały stopień zainteresowania ze strony socjologów chociażby częściowo na miarę tych wielkich przemian.

Prof. dr Zygmunt Filipowicz zabierał głos nie tylko jako opiekun naukowej Zespołu Turystyki Lubuskiego Towarzystwa Naukowego, lecz równocześnie jako poseł Ziemi Lubuskiej. W swej wypowiedzi podkreślił nadzwyczaj bogate walory turystyczne województwa zielonogórskiego z równoczesnym postulowaniem rozwinięcia w szerszym niż dotychczas zakresie bazy turystycznej, rekreacyjnej i wypoczynkowej. Zwrócił także uwagę na ekonomiczne skutki rozwoju ruchu turystycznego na świecie i w Polsce. W jego wypowiedzi znalazła się także ocena sympozjum poświęconego tematowi wypoczynku po pracy lub nauce, zorganizowanego przez Komitet Kultury Fizycznej Polskiej Akademii Nauk przy współudziale Lubuskiego Towarzystwa Naukowego. Prof. Filipowicz kończąc swoje wystąpienie wyraził serdeczne podziękowanie pod adresem miejscowych władz.

Dr Zbigniew Generowicz poświęcił swoją wypowiedź formom pracy LTN i działalności wydawniczej. Widział konieczność zastanowienia się nad pracą Towarzystwa, która dawałaby jego członkom możliwość i przekonanie, że wpływają na jego działalność. Byłoby wskazane, aby członkowie nie będący we władzach mogli otrzymać bieżące informacje, brać udział w posiedzeniach władz w charakterze gości, niezależnie od omawianych tematów.

Do uwzględnienia w pracy wydawniczej Lubuskiego Towarzystwa Naukowego dr Z. Generowicz zgłosił propozycję dokładniejszego rozeznania adresata poszczególnych tematów naukowych. To rozeznanie winno decydować o wysokości nakładów. W zakończeniu omówił statut Towarzystwa i wskazał na jego braki, proponuje przyjęcie proponowanych przez Komisję Rewizyjną wniosków i uwzględnienia ich przy zatwierdzaniu przez Walny Zjazd zmian w statucie.

Prof. dr Bogumił Krygowski, omawiając szeroko działalność Komisji Geologicznej, zwrócił uwagę na nowe aspekty w jej pracy. Dotyczą one spraw ogromnej wagi związanych z obronnością kraju i znaczeniem tychże wyników dla perspektywnego rozwoju naszego województwa. Zdając sobie sprawę z niemożności publikowania materiałów, które na całym świecie są traktowane jako poufne i tajne zwraca uwagę na konieczność pogłębienia badań i publikacji ich wyników w tzw. zeszytach do użytku wewnętrznego. W zakończeniu prof. Krygowski zwrócił uwagę na żywe zainteresowanie tymi wynikami sił i ośrodków nie zawsze nam sprzyjających. Ponadto podkreślił atmosferę ogólnej życzliwości i pomocy ze strony władz politycznych i administracyjnych, z którymi to spotkał się podczas badań na Ziemi Lubuskiej.

Mgr Jan Stanisławczyk omówił jako Sekretarz Komisji Geografii Ekonomicznej stan badań, działalność zmierzającą do usprawnienia pracy zespołu oraz postulował konieczność skrócenia cyklu produkcyjnego wydawnictw Lubuskiego Towarzystwa Naukowego.

Doc. dr Hieronim Szczegółła omówił prace Komisji Historii Najnowszej. Wiele uwagi poświęcił sprawom związanym z badaniem najnowszych dziejów naszego kraju. Stwierdził także, że wiele problemów badawczych dotyczących przeszłości naszego województwa wymaga nowego spojrzenia. Dotyczy to przede wszystkim tych spraw związanych z przeszłością, których naukowe opracowania w pozycjach książkowych ukazały się w latach pięćdziesiątych. Doc. dr H. Szczegółła podkreślając ich wartość naukową postulował konieczność w oparciu o archiwalia i najnowsze wyniki badań, nowego opracowania dziejów środkowego Nadodrza.

Prof. dr Stanisława Zajchowska wspomniała długoletnie więzy naukowe Poznania z Ziemią Lubuską. W ciepłych słowach przypomniała zebrany swoje osobiste kontakty ze środowiskiem Ziemi Lubuskiej datujące się od roku 1947. Dzięki powstaniu Lubuskiego Towarzystwa Naukowego współpraca ta nabrała zupełnie innych form. Przyjęty charakter i formy pracy pozwoliły wokół komisji Towarzystwa scalić zespoły młodych naukowców. Ambitnym planom badawczym nadano kierunek. Efektem kilkuletniej pracy Komisji Geografii Ekonomicznej LTN jest publikacja „Ze studiów nad wiejską siecią osadniczą województwa zielonogórskiego” oraz w przygotowaniu redakcyjnym pozycja o tematyce dotyczącej zagospodarowania przestrzennego miast województwa zielonogórskiego. Dobiegają także końca prace nad atlasem województwa zielonogórskiego. Atlas został opracowany w oparciu o materiały źródłowe zebrane przez członków Komisji. Zdaniem Głównego Urzędu Geo-

dezi i Kartografii jest to najlepsza z dotychczas złożonych do druku tego typu prac w kraju. Ambicją Komisji jest, by atlas ukazał się na półkach księgarskich w 25 rocznicę powrotu tych ziem do Macierzy.

Prof. Zajchowska zakończyła swoją wypowiedź poniższymi wnioskami:

- stworzyć młodym pracownikom nauki lepsze możliwości dokształcania poprzez ułatwienie uczestnictwa w seminariach doktoranckich, konferencjach naukowych specjalistycznych na terenie całej Polski,
- zacieśnić współpracę z innymi instytucjami naukowymi,
- poszerzyć zasób biblioteki doprowadzając do stworzenia warsztatów naukowych poszczególnym zespołom.

Prof. dr Jan Wąsicki zabierając ponownie głos na Walnym Zjeździe ustosunkował się do wszystkich problemów poruszonych przez dyskutantów. W sposób wyczerpujący omówił specyfikę działalności Towarzystwa w zespołach, wskazał na trudności związane z niedopracowaniem w sposób ostateczny form zarządzania i kierowania Towarzystwem szczególnie w obrębie Wydziałów. Stwierdził, iż istnieje konieczność na najbliższym posiedzeniu Prezydium Towarzystwa omówienia i przeanalizowania ponownie struktury organizacyjnej. Omówił także podstawowe cele, jak kształcenie własnej kadry naukowej, a poprzez to wytworzenie autentycznego środowiska naukowego, publikacji wartościowych prac naukowych, dokonywania stałej selekcji w zakresie doboru publikacji a przede wszystkim realizowanie systematyczne założonych programem planów badawczych. Widział konieczność stałej współpracy z ościennymi ośrodkami naukowymi na równi z potrzebą tworzenia zielonogórskiej samodzielnej bazy naukowej.

Wiele miejsca w swej wypowiedzi prof. Wąsicki poświęcił ustosunkowaniu się Prezydium Towarzystwa do protokołu Komisji Rewizyjnej. Odpowiadając kolejnym dyskutantom Prezes wyjaśnił na ile dezyderaty i postulaty mogą być przyjęte i realizowane, na ile Towarzystwo uzależnione jest od innych czynników. Np. wysokość nakładu poszczególnych pozycji wydawniczych nie jest ustalana przez Towarzystwo, lecz Departament Wydawnictw Ministerstwa Kultury i Sztuki, jakoś papieru uzależniona jest od możliwości nabycia go w odpowiednim gatunku, a finansowanie poszczególnych zamierzeń zespołów czy członków uzależnione jest od budżetu Towarzystwa.

Na zakończenie prof. Wąsicki podziękował wszystkim członkom Lubuskiego Towarzystwa Naukowego za twórczą pracę stwierdzając, że wszystkie uwagi zgłoszone znajdują odbicie w podjętej na Zjeździe uchwale oraz w przyszłej pracy Towarzystwa.

W skład nowo wybranych władz Lubuskiego Towarzystwa Naukowego weszli:

PREZYDIUM

Zarząd

prof. dr Jan Wąsicki — prezes (UAM Poznań)

doc. dr Edmund Stuczyński — wiceprezes (IUNG Gorzów Wlkp.)

dr Jan Muszyński — sekretarz (LTN Zielona Góra)

Członkowie

doc. dr Kazimierz Bącal (WSI Zielona Góra)

mgr Stanisław Dzieran (PWRN Zielona Góra)

mgr Tadeusz Gielo (KW PZPR Zielona Góra)

mgr Józef Grzelak (WKPG Zielona Góra)

dr Władysław Korcz (Muzeum Ziemi Lubuskiej Zielona Góra)
 doc. dr Bogdan Kostrzewski (UMK Toruń)
 doc. dr Tadeusz Kozaczewski (Politechnika Wrocławska)
 doc. dr Czesław Matuszewicz (UAM Poznań)
 prof. dr Józef Popkiewicz (WSE Wrocław)
 prof. dr Janusz Deresiewicz (UAM Poznań)
 dr Stanisław Szwedkowicz (Szpital Międzyrzecz)
 prof. dr Stanisława Zajchowska (UAM Poznań)

KOMISJA REWIZYJNA

mgr Tadeusz Sojka
 mgr Czesław Gendera
 dr Bogdan Kres
 mgr Franciszek Pastwa
 doc. dr Marian Eckert

SĄD KOLEŻEŃSKI

prof. dr Józef Burszta
 prof. dr Janusz Deresiewicz
 mgr Albert Pawłowski
 dr Wiesław Sauter
 mgr Barbara Kołodziejska

* * *

UCHWAŁA WALNEGO ZJAZDU LUBUSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO

Komisja Wnioskowa II Walnego Zjazdu Lubuskiego Towarzystwa Naukowego w Zielonej Górze w składzie: prof. dr Janusz Deresiewicz, dr Joachim Benyskiewicz, doc. dr Hieronim Szczegół, mgr Stanisław Dzieran i dr Władysław Korcz w oparciu o postulaty i wnioski wynikające z przemówienia Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Tow. Jana Lembasa, referatu Prezesa Lubuskiego Towarzystwa Naukowego prof. dr Jana Wąsickiego oraz przeprowadzonej dyskusji proponuje przyjęcie następującej uchwały, która stanowić będzie podstawę działalności Prezydium i komisji Towarzystwa w okresie między II a III Walnym Zjazdem.

II Walny Zjazd LTN dokonał szczegółowej oceny dotychczasowej jego działalności i wytyczył dalsze kierunki pracy. Dyskutanci wielokrotnie podkreślali, że minione czterolecie Towarzystwa było okresem, w którym LTN nie tylko wypracowało właściwe formy pracy organizacyjnej, ale w swych rezultatach zapisało dotąd mało znaną kartę badań naukowych. Rezultaty te swoim znaczeniem wykroczyły poza granice województwa zielonogórskiego i uzyskały uznanie w innych ośrodkach naukowych.

Na nowy okres działalności Komisja Wnioskowa proponuje:

1. Celem rozszerzenia i usprawnienia działalności LTN Prezydium Towarzystwa dokona zmian organizacyjnych w ramach działających Wydziałów, w szczególności Wydziału Nauk Społecznych, zmierzających w kierunku integracji rozdrobnionych komisji.
2. Dotychczasowa działalność komisji LTN winna być znacznie zwiększona. W tym zakresie postuluje się, aby komisje odbywające swe normalne ze-

brania rozpatrywały i opiniowały zgłoszone kandydatury nowych członków LTN i przekazywały je Prezydium do ostatecznej decyzji.

3. Wydziały i komisje przygotowują i opracowują plany swych prac badawczo-naukowych, które stanowić będą integralną część programu działania Towarzystwa.
4. Wobec stale wzrastających zadań LTN i konieczności organizacyjnego ujmowania ich w ramach Towarzystwa zaleca się Prezydium podjęcie starań o zorganizowanie III Wydziału LTN — Wydziału Nauk Technicznych.
5. Dla ułatwienia realizacji wyżej wymienionego zalecania Prezydium LTN winno nawiązać ściślejszy kontakt z Wyższą Szkołą Inżynierską w Zielonej Górze.
6. Wobec konieczności wyjścia w pracy naukowej poza problematykę regionalną zaleca się Prezydium LTN nawiązanie bliższych kontaktów z ośrodkami naukowymi Niemieckiej Republiki Demokratycznej.
7. Dla umożliwienia startu naukowego wszystkim pracownikom pragnącym kontynuować swe zainteresowania naukowe w ramach LTN, zaleca się Prezydium Towarzystwa wystąpienie do odpowiednich władz i instytucji centralnych w sprawie powołania w Zielonej Górze Ekspozytury Państwowego Wydawnictwa Naukowego.
8. Dla podkreślenia wzrastającej roli LTN i powiększenia kręgów jego oddziaływania zaleca się Prezydium Towarzystwa żywsze włączenie się do starań nad powołaniem do życia w województwie zielonogórskim, filii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza.
9. Lubuskie Towarzystwo Naukowe obok swej podstawowej pracy, tj. prowadzenia badań naukowych winno w znaczniejszym stopniu niż dotąd poświęcić uwagę potrzebom popularyzacji badań naukowych wśród kręgów naszego społeczeństwa. Ranga bowiem popularyzacji we współczesnym życiu społecznym wybitnie się zwiększyła i fakt ten nakłada na LTN dodatkowe ale o poważnym znaczeniu społecznych zobowiązania.
10. Celem przyspieszenia wzrostu własnej kadry naukowej LTN (Prezydium) podejmie starania o zabezpieczenie środków umożliwiających wyjazdy na seminaria doktorskie.
Podobne zabezpieczenie należałoby zapewnić tym członkom LTN, którzy zostaną wydelegowani na ogólnopolskie konferencje naukowe.
11. Celem zwiększenia oddziaływania poszczególnych komisji wszystkich Wydziałów LTN wylania się potrzeba zorganizowania podręcznej biblioteki i pracowni naukowych dla potrzeb poszczególnych Wydziałów i komisji.
12. W trakcie realizowanych celów badawczo-naukowych zaleca się Prezydium LTN oraz odpowiednim komisjom rozszerzenie naukowych zainteresowań na domagające się zbadania problemy naszych największych ośrodków miejskich, tj. Zielonej Góry, Gorzowa, a w dalszej perspektywie Głogowa, ze szczególnym uwzględnieniem ich rozwoju w okresie Polski Ludowej.
13. Celem utworzenia stałej rubryki w miejscowej prasie (Gazecie Zielonogórskiej i Nadodrze) mającej za zadanie informowanie naszego społeczeństwa o bieżącym życiu organizacyjnym i naukowym, zaleca się Prezydium LTN wszczęcie starań o realizację tego postulatu.
14. Zaleca się Prezydium LTN przedstawienie Polskiej Akademii Nauk wyczerpującego sprawozdania z dotychczasowych prac Towarzystwa oraz

- planów na przyszłość celem zapewnienia naszemu Towarzystwu miejsca w dyskusji nad rolą i znaczeniem regionalnych towarzystw naukowych.
15. W celu należytej koordynacji pracy badawczej zaleca się Prezydium LTN:
    - a) utworzenie rejestru prac i tematów prowadzonych w poszczególnych komisjach LTN,
    - b) utworzenie rejestru prac i tematów prowadzonych przez inne ośrodki badawcze.
  16. Zobowiązuje się biuro LTN do ponowienia starań o uzyskanie lokalu odpowiadającego potrzebom Towarzystwa Naukowego.
  17. Zaleca się Prezydium rozważenie wszystkich szczegółowych wniosków zgłoszonych w dyskusji i określenia możliwości oraz sposobu ich realizacji.

R O K 1968

- 24 października — Posiedzenie Prezydium.
W całości poświęcone było omówieniu przebiegu II Walnego Zjazdu Lubuskiego Towarzystwa Naukowego.
- 7 grudnia — Prezydium obradowało w nowym składzie.
Ustalono projekt nowej struktury organizacyjnej i regulamin pracy Wydziałów Lubuskiego Towarzystwa Naukowego.
Omówiono opracowany przez członków Komisji Geografii Ekonomicznej brudnorys atlasu województwa zielonogórskiego i przekazano do produkcji Państwowemu Przedsiębiorstwu Wydawnictw Kartograficznych we Wrocławiu.
Omówiono plan wydawniczy na rok 1969. Plan zawierał 16 pozycji wydawniczych.
- 20 grudnia — Lubuskie Towarzystwo Naukowe otrzymuje na siedzibę lokal przy ul. Wiśniowej 27.

R O K 1969

- styczeń — Rozpoczęcie prac adaptacyjnych i remontowych w nowej siedzibie Towarzystwa (uzupełnienie centralnego ogrzewania dla całego budynku, wymiana instalacji elektrycznej, prace malarskie itp.).
- 12 maja — Posiedzenie Prezydium.
Dyskutowano oraz ostatecznie zatwierdzono strukturę organizacyjną Towarzystwa.
Omówiono perspektywiczne plany pracy poszczególnych zespołów.
- 28 maja — Lubuskie Towarzystwo Naukowe rozpoczyna pracę w nowej siedzibie przy ul. Wiśniowej 27.
- 13 czerwca — Posiedzenie Prezydium.
Pracownia Badań nad Pamiętnikarstwem zwróciła się z prośbą o ufundowanie przez LTN jednej nagrody pieniężnej dla pamiętnikarza pochodzącego z powiatu głogowskiego. Ogłoszony konkurs na pamiętniki z uprzemysłowionego regionu Głogów — Lubin dał w efekcie aż 300 prac, a z tej liczby 200 przypada z województwa zielonogórskiego.

Prezydium postanowiło ufundować nagrodę w wysokości 2000 złotych.

Omówiono będący w redakcji kolejny VII tom Rocznika Lubuskiego.

Dalszy ciąg dyskusji nad złożonymi planami pracy poszczególnych zespołów.

Omówiono stan zaawansowania prac nad monografiami historyczno-gospodarczymi poszczególnych powiatów województwa zielonogórskiego.

STRUKTURA ORGANIZACYJNA LUBUSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO

Towarzystwo dzieli się na 3 Wydziały:

- I Wydział Nauk Społecznych
- II Wydział Nauk Przyrodniczych
- III Wydział Nauk Technicznych

Wydziały dzielą się na Komisje (1, 2, 3 ...), a te z kolei na (a, b, c ...) zespoły.

Prezydium Towarzystwa powołuje Wydziały i Komisje. Zespoły powoływane są przez władze Wydziałów. W skład władz Wydziału wchodzi trzy do pięciu osób: przewodniczący, zastępca oraz trzech członków. Na czele każdej Komisji stoi kierownik. Zespołami kieruje opiekun naukowy wspólnie z sekretarzem zespołu.

Kompetencje Wydziału:

- koordynacja działalności komisji i zespołów,
- przedstawianie Prezydium opiniowanych planów badawczych,
- przedstawianie planów wydawniczych poszczególnych komisji i zespołów,
- przedstawianie propozycji podziału środków,
- opiniowanie i przedkładanie Prezydium wniosków kandydatów na członków Towarzystwa.

Kompetencje kierownika komisji:

- koordynowanie pracy zespołów,
- przedstawianie projektów planów pracy komisji i planów wydawniczych władzom wydziału,
- przedstawianie projektów preliminarzy wydatków przewodniczących wydziałów.

I. WYDZIAŁ NAUK SPOŁECZNYCH

Władze Wydziału I

Przewodniczący — prof. dr Józef Popkiewicz

Zastępca — mgr Józef Grzelak

Członkowie — mgr Marian Wieczorek

dr Bronisław Ratuś

doc. dr Hieronim Szczegół

dr Stanisław Kądzielski

1. Komisja Historii — kier. doc. dr Hieronim Szczegół

z e s p o ł y

a) historii najnowszej

b) najnowszej historii ekonomicznej

- c) historii gospodarczej
- d) architektury i urbanistyki historycznej
- 2. Komisja Archeologii i Etnografii — kierownik doc. dr Gogdan Kostrzewski
- 3. Komisja Pedagogiki i Psychologii — kier. dr Bronisław Ratuś
z e s p o ł y
  - a) psychologii
  - b) pedagogiki i oświaty
  - c) psychiatrii społecznej
  - d) higieny
- 4. Komisja Prawa, Ekonomii, Socjologii i Turystyki — kier. mgr Włodzimierz Apenit
z e s p o ł y
  - a) prawa
  - b) badań współczesnej gospodarki
  - c) socjologii
  - d) turystyki.

II. WYDZIAŁ NAUK PRZYRODNICZYCH

Władze Wydziału II

Przewodniczący — doc. dr hab. Edmund Stuczyński

Zastępca — doc. dr hab. Waclaw Radkiewicz

Członkowie — mrg Henryk Horowski

- 1. Komisja Geografii Fizycznej i Geologii — kier. mgr Jan Stanisławczyk
- 2. Komisja Geografii Ekonomicznej — kier. mgr Bolesław Poprawa
- 3. Komisja Biologii — kier. doc. dr Edmund Stuczyński
- 4. Komisja Rolnictwa — kier. mgr Alfred Persowski
- 5. Komisja Leśnictwa (w organizacji).

III. WYDZIAŁ NAUK TECHNICZNYCH

Władze Wydziału III

Przewodniczący — doc. dr inż. Kazimierz Baçal

Zastępca — doc. dr inż. Antoni Wysocki

Członkowie — dr Karol Mazur

- 1. Komisja Matematyki Stosowanej — kier. mgr Tadeusz Józwiak
- 2. Komisja Mechaniki — kier. dr Kazimierz Kostyra
- 3. Komisja Chemii — vacat
- 4. Komisja Fizyki — kier. dr Piotr Chocianowski
- 5. Komisja Elektrotechniki — kier. doc. dr Henryk Maćkowiak
- 6. Komisja Elektroniki — kier. doc. dr Janusz Olejniczak.

Kronikę opracowała
TERESA CHODKIEWICZ

